

Nr 76.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående statsbidrag till utförande av en brobyggnad över Saltösund i Karlskrona; given Stockholms slott den 2 mars 1917.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att av sjätte huvudtitelns allmänna besparingar ett belopp av högst 52,600 kronor må användas såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för utförande av en brobyggnad över Saltösund i Karlskrona.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Oscar von Sydow.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2
mars 1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet von Sydow anförde efter gemensam beredning med chefen för sjöförsvarsdepartementet:

Framställning
av stadsfull-
mäktige i
Karlskrona.

Vid sammanträde den 14 september 1916 beslöto stadsfullmäktige i Karlskrona, att en bro i huvudsaklig överensstämmelse med ett av stadens byggnadschef den 6 september 1916 upprättat förslag skulle anordnas över Saltösund mellan Karlskrona stad och Saltö, under förutsättning dock att statsbidrag kunde erhållas med två tredjedelar av den för företaget beräknade kostnaden, 72,000 kronor, eller således med 48,000 kronor.

Uti underdånig skrivelse den 18 september 1916 hava stadsfullmäktige sedermera gjort framställning om bidrag för ifrågavarande ändamål enligt angiven grund.

Till följd av remiss har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen den 16 januari 1917 avgivit utlåtande över stadsfullmäktiges framställning, därvid styrelsen tillika överlämnat yttranden i ärendet från Kungl. Maj:ts be-

fallningshavande i Blekinge län och befälhavande amiralen i Karlskrona ävensom från varvschefen samt cheferna för ingenjörs- och byggnadsdepartementen vid stationen därstädes.

Saltö, vars läge framgår av en vid stadsfullmäktiges skrivelse fogad karta, är inkorporerad med Karlskrona stad, men ingår icke i dess planlagda område samt saknar för närvarande broförbindelse. Den beslutade bron är avsedd att möjliggöra ett utnyttjande av Saltö såsom byggnadsplats, varigenom särskilt skulle tillgodoses det ökade behov av bostäder för arbetarpersonalen vid flottans varv i Karlskrona, som blivit en följd av den utav 1916 års riksdag beslutade utvidgningen av varvet.

Innan jag ingår på en närmare redogörelse för ifrågavarande framställning, ber jag att få beröra frågan om Karlskronavarvets utvidgning i den mån detta här kan vara av intresse.

Karlskrona-
varvets ut-
vidgning.

I skrivelse den 30 maj 1913 angående regleringen av utgifterna under riksstatens femte huvudtitel för år 1914 anhöll riksdagen, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om erforderlig utredning rörande Karlskrona örlogsvarvs utvidgning och modernisering, i syfte att å varvet skulle kunna utföras nybyggnader av pansarbåtar och andra krigsfartyg, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

Med anledning härav uppdrog Kungl. Maj:t den 2 april 1914 åt en kommitté att verkställa sådan utredning.

Nämnda kommitté avgav den 23 mars 1915 utredning och förslag i ämnet. Kommittén anförde därvid, bland annat, att kommittén tänkt sig de erforderliga åtgärderna för verkstädernas utvidgning och den maskinella utrustningens anskaffande fördelade i tre grupper samt arbetenas och anskaffningens utförande verkställda successivt i tre skeden, så att varje grupp av arbeten utfördes under motsvarande skede.

De anordningar, vilka enligt kommitterades förslag skulle verkställas under 1:a skedet, åsyftade att giva verkstäderna en modern utrustning för fyllande av dittills å varvet ställda krav.

Under 2:a skedet skulle varvet sättas i stånd att vid sidan av dittills utförda underhållsarbeten hava under byggnad intill fyra undervattensbåtar eller två undervattensbåtar och en jagare.

Till 3:e skedet skulle höra de anstalter, som vore nödvändiga för att samtidigt med de underhållsarbeten och nybyggnader, för vilka arbetena under 1:a och 2:a skedena vore avsedda, kunna på en rimlig tid bygga en 1:a klass pansarbåt.

Kommitterades utredning och förslag framlades för riksdagen i en den 18 februari 1916 dagtecknad proposition, nr 74, vari Kungl. Maj:t föreslog riksdagen att bevilja anslag till utvidgning och modernisering av flottans varv i Karlskrona. Det begärda anslaget avsåg utförande av de enligt kommitterades förslag till 1:a och 2:a skedena hörande anordningar. De till 3:e skedet hörande arbetena ansågos av Kungl. Maj:t böra ställas på framtiden.

I skrivelse den 14 juni 1916, nr 5, angående regleringen av utgifterna under riksstatsens femte huvudtitel, anmälde riksdagen, att riksdagen bifallit Kungl. Maj:ts berörda förslag. Riksdagen uttalade emellertid därvid önskvärdheten av att det ifrågasatta 3:e byggnadsskedet realiserades så snart det ur ekonomisk och teknisk synpunkt samt med hänsyn till möjligheterna att ordna arbetarfrågan på lämpligt sätt befunnas kunna ske.

Ökning av
varvets arbe-
tarstam.

I den för riksdagen framlagda kommittéutredningen rörande Karlskronavarvets utvidgning och modernisering ägnades även uppmärksamheten åt arbetarfrågan. Av denna utredning ber jag få återgiva följande.

I sitt betänkande framhöllo kommitterade, att nämnda fråga spelade en synnerligen stor roll för en blivande utvidgning av varvets nybyggnadsverksamhet. Under åren 1911—1913 hade arbetsstyrkan i medeltal utgjort 717 man, varav omkring 122 man varit disponibla för nybyggnadsarbeten. Därest den av kommitterade föreslagna nybyggnadsverksamheten komme till stånd, skulle emellertid en ökning av varvets arbetarstam bli nödvändig. Kommitterade hade beräknat, att under det föreslagna 2:a skedet av varvets utvidgning i den dåvarande arbetarstammen skulle erfordras en ökning av omkring 150 man. Under det av kommitterade föreslagna 3:e skedet av varvets utveckling skulle, under förutsättning av vissa utav kommitterade föreslagna byggnadstider för krigsfartyg, behövas en ytterligare ökning med omkring 400 man. För att anskaffa den nödvändiga yrkeskunniga arbetskraften funnes enligt kommitterades åsikt icke annan utväg än att varvet utbildade ej yrkeskunnigt folk till yrkesarbetare. Då emellertid tiden för utbildningen icke kunde sättas lägre än till 4 à 5 år, bleve följden därav den, att man redan under 1:a utvecklingsskedet, när varvets utvidgning bestämts och tillräckligt arbete kunde anskaffas, måste börja successivt öka arbetarstammen för att hava tillräckligt antal yrkeskunniga arbetare disponibelt vid 2:a skedets början. Denna ökning borde sedermera gradvis fortgå under 2:a skedet för att vid 3:e skedets början vara tillräcklig för den då planerade byggnadsverksamheten.

Kommittén hade jämväl verkställt utredning av möjligheterna att erhålla arbetskraft för ifrågavarande ändamål och därvid kommit till den åsikten, att arbetarstammen å varvet borde kunna successivt uppbringas till erforderlig höjd utan allt för stora svårigheter och under förutsättning att stadigvarande anställning kunde beredas arbetarna.

I detta sammanhang framhöllo kommitterade, att en med rekryteringen av arbetarstammen nära sammanhängande fråga vore bostadsfrågan. Även i detta hänseende hade kommitterade ansett sig böra förebringa en utredning, avseende att visa möjligheterna för Karlskrona stad att mottaga den ökning i invånarantal, som bleve en följd av varvsdriftens utvidgning. Beträffande denna utredning anförde kommitterade huvudsakligen följande.

Bostads-
frågan.

För att visa, huru bostadsförhållandena för det dåvarande ställde sig, hade på föranstaltande av kommitterade verkställts en undersökning med ledning av det material, som inkommit genom den av socialstyrelsen igångsatta bostadsundersökningen år 1913. Av denna undersökning, som avsåge att få utrönt, huruvida något överskott på bostäder om 1—4 rum med eller utan kök vore att påräkna, hade framgått, att av 5,198 tillgängliga lägenheter av nämnda slag endast 9 varit outhyrda under samma år. Därmed visades på ett slående sätt, att för det dåvarande icke förefunnes någon möjlighet att emottaga en ökad arbetarbefolkning utan att ytterligare öka en trångboddhet, som redan då i allt för stor utsträckning vore för handen. För kommitterade hade det därför stått klart att, om utvidgningen av varvsdriften med ty åtföljande ökning av arbetsstyrkan beslutades, åtgärder måste vidtagas för att bereda bostäder åt den nya arbetarstammen. Kommitterade hade även haft under omprövning frågan, om kronan själv i egenskap av byggherre skulle kunna eller böra bidra till uppkomsten av nya arbetarbostäder för varvets arbetare, men hade kommitterade av många skäl ej kunnat tillstyrka en sådan lösning.

För att undersöka möjligheterna av ökat bostadsutrymme, särskilt avsett för varvets arbetare, hade kommitterade i första hand vänt sig till drätselkammaren i Karlskrona med anhållan, att kammaren ville låta verkställa utredning beträffande de åtgärder, som Karlskrona stad kunde vara villig vidtaga för att genom beredande av lämpliga bostadslägenheter befrämja inflyttningen dit av de för utvidgningen av varvet erforderliga arbetarna. Följden av denna anmodan hade blivit, att stadsfullmäktige i Karlskrona vid sammanträde den 28 maj 1914 förklarar, att staden, som hade under utredning förslag att till bebyggande såväl med slutet byggnadssätt som med s. k. egna hem upplåta nya områden av

staden tillhörig mark, vore villig att, om ökad byggnadsverksamhet å varvet komme till stånd, tillse, att i mån av behov å nämnda eller annan stadens mark lämpliga arbetarbostäder, närmast avsedda till uthyrning åt varvets arbetarpersonal, komme till uppförande för ett belopp av intill 200,000 kronor, ävensom att, om så skulle visa sig erforderligt, än ytterligare i rimlig omfattning vidtaga åtgärder för främjande av uppkomsten därstädes av lämpliga arbetarbostäder, jämväl närmast avsedda för omförmälda arbetarpersonal.

Enligt utsago av stadens drätselkammare kunde med det garanterade beloppet av 200,000 kronor uppföras bostadshus, innehållande tillsammans åtminstone 50 lägenheter om 1 rum och kök eller måhända något mera. Huru långt detta försloge att täcka behovet av nya arbetarbostäder hade kommitterade sökt utröna genom en utredning av det antal bostäder av olika slag, som för det dåvarande innehades av varvets personal. Denna utredning hade givit vid handen, att Karlskrona stads utfästelse att anslå 200,000 kronor till arbetarbostäder icke skulle fylla behovet. Då staden emellertid ställt i utsikt ytterligare åtgärder från dess sida för främjande av uppkomsten av nya arbetarbostäder samt verkställd undersökning givit vid handen, att även den privata företagsamheten skulle kunna påräknas för frågans lösning, hade kommitterade kommit till det omdömet, att tillgången på arbetarbostäder inom en snar framtid skulle vara tillräcklig även för mottagande av en ökad arbetarbefolkning.

Betydelsen av bostadsfrågan har jämväl beaktats av riksdagen, som i sin förenämnda skrivelse särskilt framhållit, att det på grund av de ökade krav, som efter en utvidgning komme att ställas på varvet, vore av särskild vikt, att en skicklig och stadigvarande arbetarstam kunde påräknas och att därför, bland annat, bostadsmöjligheter i tillräcklig utsträckning bereddes.

I detta sammanhang ber jag få erinra, att Kungl. Maj:t den 21 juni 1916 uppdragit åt marinförvaltningen att, efter verkställd utredning, så skyndsamt som möjligt avgiva yttrande rörande de åtgärder, som kunde anses erforderliga och lämpliga för att i samband med utvidgning av varvet i fråga rekrytera och bibehålla en efter varvsdriftens utveckling lämpad, skicklig arbetarstam, därvid särskilt frågorna om arbetarnas avlöningsförhållanden samt om beredande i tillräcklig utsträckning av bostadsmöjligheter borde ägnas tillbörlig uppmärksamhet.

Den sålunda igångsatta utredningen har emellertid ännu icke blivit slutförd.

Stadsfullmäktiges nu föreliggande beslut om anordnandet av en broförbindelse mellan staden och Saltö är närmast avsett att möjliggöra ett infriande av stadens åtagande den 28 maj 1914 i fråga om uppförandet av lämpliga bostadsbyggnader för kronovarvets arbetarpersonal.

Skäl för utförande av brobyggnaden.

I sin föreliggande skrivelse hava stadsfullmäktige framhållit, att den beslutade utvidgningen av kronovarvets verksamhet och den i samband därmed stående ökningen av varvets arbetarpersonal gjort det nödvändigt för staden att vidtaga åtgärder för anskaffande av lämpliga arbetarbostäder. Det första spörsmål, som uppkommit under behandlingen av bostadsfrågan, hade varit anskaffning av lämplig mark för bebyggande. Därvid hade det visat sig, att inom stadens planlagda område icke stode att finna några lämpliga tomter för ifrågavarande ändamål. Det hade därför varit nödvändigt att söka lämplig byggnadsmark utom det planlagda området, och hade undersökningen visat, att för ändamålet endast kunde ifrågakomma antingen de delar av stadens mark, som vore belägna norr om det s. k. Bergåsaområdet, eller ock Saltö. I valet mellan dessa båda platser måste för stadens vidkommande platsen norr om Bergåsaområdet, den s. k. Västra Mark, otvivelaktigt anses hava företräde, då kostnaderna för detta områdes iordningsställande till byggnadsmark ställde sig betydligt billigare än för Saltö. Å Bergåsaområdet finnes nämligen redan nu vatten-, avlopps- och elektriska ledningar, som utan särskild större kostnad kunde utvidgas över det nya området, under det att dylika ledningar till Saltö skulle medföra avsevärda utgifter. Därtill komme att, om Saltö skulle utnyttjas för bebyggande, en dyrbar broanläggning över Saltö sund nödvändiggjordes. Emellertid hade man vid valet mellan de olika platserna jämväl måst taga i betraktande, att de nya byggnadsområdena i främsta hand skulle bidra till förbättring av kronovarvsarbetarnas bostadsförhållanden. Såge man frågan från denna synpunkt, torde utan tvivel endast Saltö kunna ifrågakomma, då området norr om Bergåsa låge på så betydande avstånd (omkring 3 à 4 km.) från kronovarvet att, även om spårvägen användes såsom kommunikationsmedel, stora olägenheter för nämnda arbetarpersonal därav skulle uppstå. Stadsfullmäktige hade därför i anslutning till sitt beslut av den 28 maj 1914 ansett, att i förevarande fall Saltö borde givas företräde. En förutsättning för att Saltö skulle kunna användas för bebyggande vore emellertid, såsom nämnts, att en bro anbringades över Saltö sund, men kostnaden för denna vore så avsevärd, att staden icke ansett sig kunna ensam vidkännas densamma. Då Saltös upplåtelse, såsom framginge av det sagda, uteslutande förestavats av omsorgen om kronovarvets arbetarpersonal, hade stadsfullmäktige räknat med att bidrag av staten skulle

kunna erhållas och därför gjort sitt anslag till brobyggnaden beroende av dylikt bidrag.

Yttranden
över stadsfull-
mäktiges fram-
ställning.

De myndigheter, som uttalat sig i föreliggande fråga, hava samtliga förordat bifall till stadsfullmäktiges framställning om statsbidrag för den ifrågasatta brobyggnaden.

I sitt yttrande hava cheferna för ingenjörs- och byggnadsdepartementen vid Karlskrona station anført, att behovet av arbetarbostäder för Karlskrona för närvarande vore trängande. Genom anläggandet av en bro över Saltö sund gjordes en avsevärd areal tomtmark möjlig att bebygga, och vore denna areal belägen så nära intill flottans varv, att det utan tvekan måste anses som en fördel för statsverket, om den så snart som möjligt kunde användas till bostadsändamål. Bland de åtgärder, som kunde ifrågakomma för att kunna rekrytera och bibehålla en skicklig arbetarstam vid varvet, vore beredande av goda bostäder för rimligt pris en av de viktigaste, och detta kunde säkerligen icke åstadkommas med fördel för varvet utan att Saltö gjordes möjlig att bebygga.

I detta uttalande har varvschefen i Karlskrona instämt.

Jämväl befälhavande amiralen har med hänsyn till vikten av att bostäder för varvets arbetare komme att uppföras tillstyrkt framställningen.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Blekinge län har i sitt utlåtande framhållit, att det med kännedom om de redan nu rådande mindre gynnsamma bostadsförhållandena i Karlskrona kunde befaras, att en blivande utvidgning av örlogsvarvet med ty åtföljande ökning av personal komme att medföra betydande svårigheter i bostadshänseende, därest icke åtgärder i tid vidtoges för att möta de ökade kraven. Kommunalmyndigheternas strävanden i sådant syfte torde därför böra i möjligaste mån understödjas. På grund av sin närbelägenhet till varvet syntes Saltö särdeles lämplig att utnyttja till arbetarbostäder för varvspersonalen, men något bebyggnad av ön kunde givetvis icke komma till stånd utan ordnad förbindelse med staden. Staten kunde således anses äga ett direkt intresse i den föreslagna förbindelsens tillkomst.

Även väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i sitt utlåtande betonat statens intresse i tillkomsten av ifrågavarande broförbindelse.

Plan för bro-
byggnaden
och kostnads-
beräkningar.

Såsom jag redan förut nämnt, är den ifrågasatta bron avsedd att utföras i huvudsaklig överensstämmelse med ett av byggnadschefen i Karlskrona den 6 september 1916 upprättat förslag samt för en kostnad, som enligt i stadens byggnadskontor uppgjord beräkning skulle uppgå till 72,000 kronor. Enligt nämnda förslag skulle bron, vars närmare utseende framgår av vid stadsfullmäktiges skrivelse fogade ritningar, utföras med ett valv av

delvis armerad betong på landfästen av betong. Med hänsyn därtill, att Saltö sund är militärled och sålunda måste vara trafikabelt för vissa slag av fartyg, har den segelfria höjden under bron beräknats till 5.10 meter över havets högvattenyta, och har befälhavande amiralen i sitt utlåtande funnit denna höjd tillfredsställande.

Väg- och vattenbyggnadstyrelsen har emellertid icke funnit det föreliggande förslaget vara av beskaffenhet att i oförändrat skick kunna av styrelsen förordas till utförande. Styrelsen har sålunda föreslagit, att landfästernas sidor skulle stenbeklädas inom området för vattenståndsvariationerna till skydd mot åverkan genom isgång, vågsvall m. m. Därjämte har styrelsen funnit en mindre omarbetning av förslaget böra utföras i syfte att bättre tillgodose de krav, som med hänsyn till broställets belägenhet inom stadsområdet ur skönhetssynpunkt syntes böra ställas på brons överbyggnad. Med dessa ändringar samt med tillägg av kostnaden för erforderlig kontroll på platsen under byggnadstiden har kostnaden för brobyggnadens utförande av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen beräknats till 79,000 kronor.

På grund härav hemställer styrelsen, att statsbidrag måtte, för utförande av ifrågavarande brobyggnad i huvudsaklig överensstämmelse med byggnadschefens förslag samt i enlighet med de konstruktions- och detaljritningar, som kunde av styrelsen efter granskning godkännas, beviljas med två tredjedelar av sistnämnda belopp eller således i runt tal 52,600 kronor.

I sitt utlåtande har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anfört, att på grund av otillräckligheten av det utav riksdagen anvisade anslaget till understödjande av bro- och hamnbyggnader m. m. hos styrelsen måst i avvaktan på statsbidrag vila ett stort antal ansökningar om dylika bidrag till brobyggnadsföretag, vilkas utförande med hänsyn till nyttan för den allmänna samfärdseln måste anses vara mera av behovet påkallat än den ifrågavarande brobyggnaden. Denna komme nämligen endast att tillgodose ett statsintresse av rent lokal natur, nämligen beredande av bostäder i närheten av varvet åt dess arbetare, men kunde i övrigt icke anses bliva till någon avsevärd nytta för den allmänna samfärdseln. Av berörda skäl ansåge styrelsen, att bidrag till ifrågavarande företag icke borde utgå av förenämnda anslag, utan av andra medel, vilka vore eller för ändamålet kunde varda ställda till Kungl. Maj:ts förfogande. I detta sammanhang erinrar styrelsen, att Kungl. Maj:t genom särskilda nådiga brev den 22 och den 28 juli 1916 beviljat bidrag med sammanlagt belopp av 538,300 kronor av 1917 års hamn- och brobyggnadsfond. Tillika upp-

Anslagsfrågan.

lyser styrelsen, att återstoden av fonden, 61,700 kronor, av styrelsen reserverats till vissa bestämda företag, vilka styrelsen anser förtjänta av statsbidrag och snarast möjligt böra komma till utförande.

*Departements-
chefen.*

Den föreliggande utredningen torde till fullo ådagalägga betydelsen för Karlskronavarvets utveckling av att ökad tillgång till lämpliga bostäder beredes varvets arbetarpersonal. Karlskrona stad har också utfäst sig att i viss omfattning låta uppföra arbetarbostäder i detta syfte. De obebyggda områden, som för nämnda ändamål stå till stadens förfogande, äro dels det område norr om staden, som benämnes Västra Mark, och dels Saltö. För att i möjligaste mån främja en god lösning av varvsarbetarnas bostadsfråga hava stadsfullmäktige i valet mellan nämnda områden stannat vid Saltö, som ligger i omedelbar närhet av varvet, och där gott utrymme förefinnes för tillgodoseende av behovet av bostäder, oaktat ett val av Västra Mark, beläget på ett avstånd av mellan 3 och 4 kilometer, ur flera synpunkter varit för staden mera fördelaktigt. Förutsättningen för att Saltö skall kunna utnyttjas för byggnadsändamål är dock, att den ifrågasatta bron kommer till utförande. Då för lösande av varvsarbetarnas bostadsfråga staten måste anses äga ett direkt intresse av brons tillkomst, anser jag mig böra tillstyrka, att staden för företaget beviljas bidrag av statsmedel.

De av stadsfullmäktige åberopade kostnadsberäkningarna för ifrågavarande brobyggnad sluta å ett belopp av 72,000 kronor. Utöver nämnda belopp tillkomma dock kostnaderna för genomförandet av vissa utav väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ifrågasatta ändringar i det föreliggande förslaget samt för erforderlig kontroll. I sin helhet torde kostnaderna för brobyggnaden därför böra beräknas till av styrelsen angivet belopp eller 79,000 kronor. I detta sammanhang ber jag få nämna, att förslag till en träbro av billigare konstruktion än den nu beslutade varit föremål för stadsfullmäktiges prövning. Såväl ekonomiska som estetiska skäl hava emellertid talat mot detta förslag.

I fråga om storleken av det begärda bidraget ber jag få erinra, att, enligt gällande allmänna villkor och bestämmelser för tillgodonjutande av statsbidrag till bro- och hamnbyggnader m. m., dylikt bidrag kan bestämmas till i regel högst två tredjedelar av den beräknade kostnaden. Jag har därför icke funnit anledning till erinran mot att bidragsbeloppet i förevarande fall i enlighet med väg- och vattenbyggnadsstyrelsens hemställan bestämmas till 52,600 kronor.

Uti innevarande års statsverksproposition hade jag anledning framhålla, att de anslagsbelopp, som hittills av riksdagen ställts till Kungl. Maj:ts förfogande till understödjande av bro- och hamnbyggnader m. m.,

icke kunnat motsvara de krav på bidrag till sådana företag, som framställt. Ej heller det av Kungl. Maj:t på min hemställan för år 1918 för ändamålet begärda, något förhöjda anslagsbeloppet torde vara tillräckligt att tillgodose de sålunda framställda kraven. Nämnda anslag synes därför icke böra belastas med bidrag till ifrågavarande broföretag, vilket, såsom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhållit, är avsett att tillgodose ett statsintresse av lokal natur, men i övrigt icke är ägnat att gagna den allmänna samfärdseln. I stället torde lämpligen riksdagens medgivande böra utverkas, att erforderligt belopp må för ändamålet tagas i anspråk av sjätte huvudtitelns allmänna besparingar, som härtill lämna tillgång.

För tillgodonjutande av det föreslagna bidraget torde böra gälla de allmänna villkor och bestämmelser, som pläga stadgas i avseende å med statsbidrag understödda allmänna arbeten.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att av sjätte huvudtitelns allmänna besparingar ett belopp av högst 52,600 kronor må användas såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för utförande av en brobyggnad över Saltösund i Karlskrona.

Vad departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till riksdagen avlåtas av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Wilhelm Reuterswärd.
